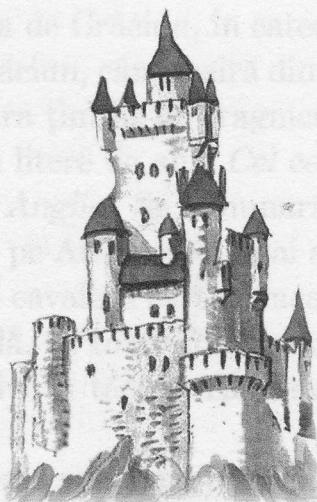

Andrew Lang

Povestiri despre regele Arthur

Traducere din limba engleză de CRISTINA IULIANA VINEREANU

CORINT JUNIOR

Ceea ce și făcură. Însă baronii și cavalerii gândeau că fiecare are dreptul să încerce să câștige spada, așa că hotărâră ca, în ziua Anului Nou, să se țină un turnir la care să participe cu toții. În ziua aleasă, cavalerii merseră, după cum era obiceiul, să asculte slujba din catedrală, după care se îndreptară spre locul unde urma să se desfășoare turnirul.

Printre ei se afla și bravul cavaler Sir Ector, împreună cu fiul său, Sir Kay, și cu Arthur, copilul său de suflet. Cu o seară înainte, Sir Kay își scosese spada și o lustruise, iar în graba plecării uitase să și-o pună la loc. Prin urmare, îl rugă pe fratele său adoptiv să se întoarcă și să i-o aducă. Dar pe când ajunse Arthur acasă, ușa era încuiată, căci femeile plecaseră și ele să asiste la turnir. Și oricât încercă Arthur să intre, nu reuși. Foarte supărat, porni călare înapoi, spunându-și în sinea lui: „Kay nu va rămâne astăzi fără spadă! Am să o iau pe cea din curtea bisericii și am să i-o dau!”

Și galopă vijelios până la poarta bisericii. Descălecă și-și priponi calul de un copac, apoi, fără să-i vadă sau să fie văzut de cei doi paznici, alergă la piatră, apucă mânerul spadei și o trase ușor afară, după care încălecă din nou și i-o duse lui Sir Kay.

Văzând spada, sir Kay înțelese că nu este a lui, drept care îl chemă pe tatăl său, Sir Ector, și-i spuse:

— Tată, aceasta este spada din piatră! Așadar, eu sunt regele căutat!

Sir Ector nu răspunse, ci le făcu semn celor doi să-l urmeze și se întoarseră cu toții la catedrală. Lăsându-și caii la poartă, intrară, iar Sir Ector, luând Biblia, îi porunci lui Sir Kay să recunoască, sub jurământ, cum a dobândit spada.

— Mi-a dat-o fratele meu, spuse Sir Kay.

— Cum ai luat-o? întrebă Sir Ector, întorcându-se spre Arthur.

— Tată, m-am întors acasă pentru spada fratelui meu, dar n-am găsit pe nimeni și atunci mi-am amintit de spada din piatră. Prin urmare, am venit aici și am luat-o.

— Era vreun cavaler de față când ai făcut asta?

— Nu, nimeni!

— Prin urmare, tu ești de drept regele acestei țări, spuse Sir Ector.

— Dar de ce eu? se miră Arthur.

— Pentru că spada este vrăjită și nimeni în afară de cel ce s-a născut rege n-o poate scoate din lăcașul ei. Tintuiește-o din nou și arată-mi cum ai făcut.

— Ȑusta-i cel mai simplu lucru! zise Arthur, punând spada la loc.

Sir Ector încercă să-o scoată, dar nu reușește.

— Acum e rândul tău, Ȑii spuse lui Sir Kay.

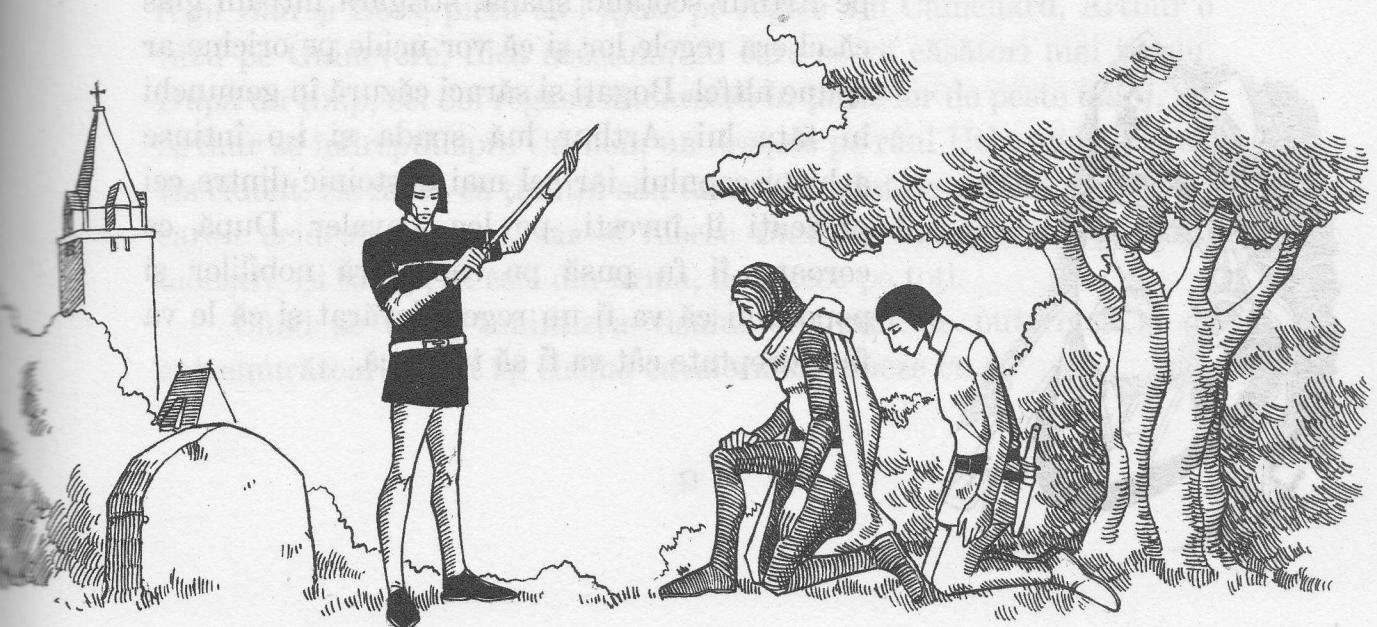
Nici Sir Kay nu reușește, deși trase cu toată puterea.

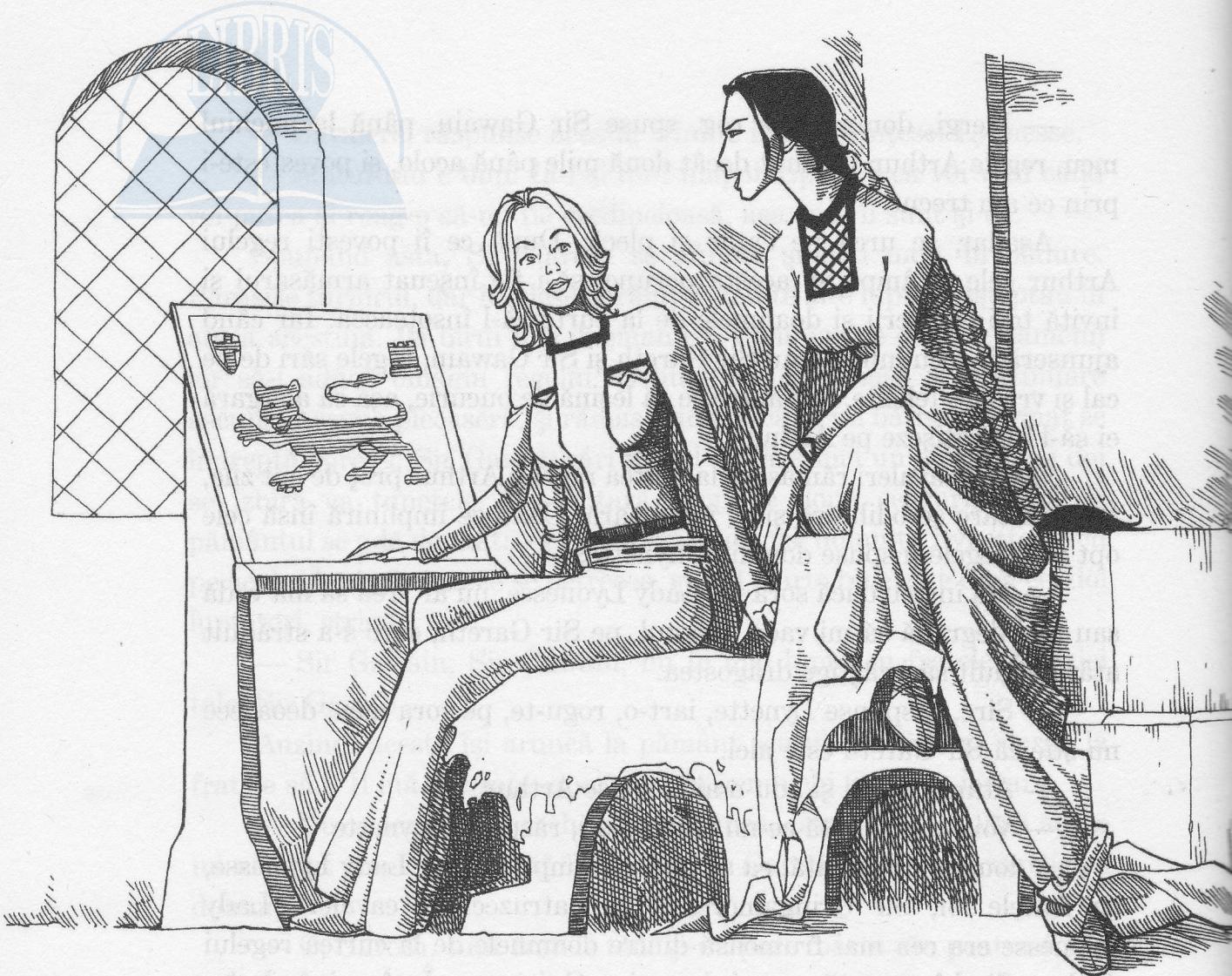
— Acum e rândul tău, Arthur!

Și Arthur o scoase atât de ușor de parcă ar fi fost în teaca ei. Sir Ector și Sir Kay căzură în genunchi.

— Cum, voi, tatăl și fratele meu, îngenuncheați în fața mea? De ce? întrebă Arthur, surprins.

— Nu, nu, sire! răspunse Sir Ector. N-am fost niciodată tatăl tău, deși până azi n-am știut cine este cu adevărat acela. Ești fiul lui

— Așa este, exclamă Sir Gareth.

— Ce este nepoate? Te mâñă vântul din spate? îl dojeni regele. Am să te ajut din toată inima — și la fel spuse și mama lui Gareth.

Hotărâră ca nunta să aibă loc de Sfântul Mihail, la Kin-Kenadon, pe malul mării, iar vestea se răspândi în tot regatul. Sir Garteh îi invită la nuntă pe toți cavalerii pe care-i înfrânsese în luptă, împreună cu soțile lor. Îi dăruí lui Lady Lyonesse un inel bătut în pietre scumpe, iar aceasta îi oferi unul asemănător.